

๖ พนมมือมาร

สมเด็จพระญาณสังวร

หนังสือธรรมะ โดย สมเด็จพระญาณสังวร

แนวทางแห่งความสุข

ความสุขอันไพบูรณ์

จิตตภาวนา

ผู้ทำความดี....ย่อมได้ที่พัก

พื้นมือมาร

คำบำรุงเล่มละ ๔ บาท

หนังสือที่จำหน่ายที่สำนักงานมูลนิธิธรรมาภิมหาธาตุ ฯ

วัดมหาธาตุ ฯ ทำพระจันทร์ กรุงเทพฯ ฯ ๑๐๒๐๐

ธนาคติส่งจ่ายไปรษณีย์หน้าพระลาน

ในนาม “มูลนิธิธรรมาภิมหาธาตุ ฯ”

เพิ่มค่าส่งทางไปรษณีย์เล่มละ ๑ บาท

พนมอมาร

โดย

สมเด็จพระญาณสังวร

จัดพิมพ์โดย

มูลนิธิอิทธิธรรมมหาธาตุวิทยาลัย

วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ ทำพระจันทร์

กรุงเทพมหานคร

โทร. ๒๒๑๕๙๙๙, ๒๒๒๑๕๗๕, ๒๒๒๙๐๐๔

พิมพ์ครั้งที่ ๑ / ๒๕๖๖ จำนวน ๑๐,๐๐๐ เล่ม

โรงพิมพ์อักษรสมัย

๓/๑-๓ เมืองสามคอกค้าไทย ถนนราชบพิธ เขตพระนคร กรุงเทพฯ ๒
นายอิทธิพล อนันต์ชัย ผู้พิมพ์/ผู้โฆษณา โทร. ๐๒-๒๕๕๕๕๕๕, ๐๒-๒๕๕๕๕๕๕

คติธรรมอำนวยพร

การระลึกถึงพระพุทธโอวาท เป็นเหตุให้จิตใจผ่องใส
เป็นสุข ไม่มากก็น้อย

ถ้าความระลึกถึงพระพุทธโอวาท มีมากขึ้น
ทุกๆ วัน ก็จะทำให้ผู้ระลึกถึง ลดบาป เพิ่มบุญ
หนุนใจให้ผ่องใสมากขึ้นทุกวัน

ฉะนั้น ในโอกาสขึ้นปีใหม่ ๒๕๒๗ นี้

จึงขอให้ท่านทั้งหลายเริ่มต้นปีใหม่ ชีวิตใหม่ การ
กระทำใหม่

ด้วยการระลึกถึง และปฏิบัติตามพระธรรมคำ
สอน ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ถือเป็นการ “อำนวยพร” ถือก่อสิ่งประเสริฐแก่
ตนเอง อันจะนำไปสู่ความสุขตลอดปี และ ตลอดไป

สมเด็จพระญาณสังวร
(สุวฑฺฒโน)

วัชรบรรณเวศวิหาร

๑ มกราคม ๒๕๒๗

ส.ค.ส.

ขมิ้นตนาการ

แต่ .....

.....

.....

จาก .....

.....

แต่วันหนึ่งนกมุลไถได้บินออกไปนอกเขตของตน ก็
ถูกนกเหยี่ยวจับตัวได้ ก็จะนำไปเป็นอาหารนกมุลไถก็ร้องครวญ
ครางขึ้นว่า

“^{๕๕๕}หงันก็เพราะได้บินออกมาพ้นวิสัยของตน ถ้าหากว่าอยู่
ในวิสัยของตนแล้ว นกเหยี่ยวก็จะทำอะไรไม่ได้”

นกเหยี่ยวจึงถามว่า “วิสัยคือเขตของเจ้านั่นอยู่ที่ไหน”

นกมุลไถก็ตอบว่า “อยู่ท่ามุลไถ ของขาวนาในนา”

นกเหยี่ยวผู้ทางในอำนาจของตนว่าอยู่เหนือนกมุลไถ
เป็นอันมาก จึงได้ปล่อยนกมุลไถไปพร้อมกับบอกว่า “เจ้าจงไป
สู่เขตของเจ้า ซึ่งจะไม่พ้นอำนาจของเรา”

นกมุลไถจึงบินกลับไป จับอยู่บนก้านมุลไถ แล้วก็
บอกนกเหยี่ยวว่า “ถ้าสามารถก็จงเฉี่ยวลงมาจับตัวเรา”

นกเหยี่ยวจึงได้เฉี่ยวโฉบลงมาโดยแรงเพื่อจะจับนก
มุลไถ นกมุลไถก็หลบเข้าใต้ก้นดินมุลไถเสีย ออกนก
เหยี่ยวก็มากะแทบกับก้นดินมุลไถโดยแรง จึงถึงความวิบัติ
วินาศไปเอง นกมุลไถก็พ่นภัย เพราะว่าหลบอยู่ใต้ก้นดิน
มุลไถนั้น

คำนำ

“พินมื่อมาร” ได้นำมาจากคำบรรยาย
ตอนหนึ่งจากรายการ “จิตตภาวนา” ของ
“ท่านเจ้าประคุณสมเด็จพระญาณสังวร”

ซึ่งได้ออกอากาศเวลาประมาณ ๐๖.๐๐ น. ทางวิทยุ
ยานเกราะ ๗๙๒ ทุกวัน

แม้ว่าจะมีเนื้อเรื่องบรรจุไว้เพียงเล็กน้อย แต่
ใจความสำคัญของคำบรรยายมิได้เล็กน้อยไปด้วยเลย

หลักปฏิบัติในเรื่อง “พินมื่อมาร” หากอ่านแล้ว
สามารถปฏิบัติตามได้ด้วย ย่อมจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ปฏิบัติ
อย่างมหาศาล

มุนิธอภิธรรมมหาธาตุ ฯ

๑ มกราคม ๒๕๒๗

มุนิธอภิธรรมมหาธาตุ ฯ วัดมหาธาตุ ฯ

เทพารักษ์ กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๐๐

โทร. ๒๒๒-๑๙๗๙, ๒๒๒-๘๐๐๘, ๒๒๑-๕๕๑๘

แม้ในท่านอื่นก็เช่นเดียวกัน เมื่อเป็นดังนี้ก็เลยไม่นับถือและเขาเข้าใจว่าศาสนาก็ **เสื่อม** ไป แต่อันที่จริงนั้นตนเองเสื่อมไปจากศาสนา เพราะเข้าใจในเรื่องที่ฟังดังกล่าวนั้นไม่ถูกต้อง

ฉะนั้น ต้องเข้าใจให้ถูกต้องว่า **ฟังตน ฟังธรรม** ก็คือ **ปฏิบัติในสติปัฏฐานทั้ง ๔** ไม่ส่งจิตให้เที่ยวไปในวิสัยของมาร แต่ให้ตั้งอยู่ในวิสัยของพระพุทธรูปิตา ก็คือภายในขอบเขตของสติปัฏฐาน เมื่อเป็นดังนี้ มารก็จับอารมณ์เข้ามารังควานจิตไม่ได้

แต่ถ้าไม่เชื่อฟัง **ส่งจิตให้เที่ยวไปนอกวิสัยของพระพุทธรูปิตาอันมิใช่วิสัยของตน** มารก็จับอารมณ์เข้ามารังควานจิตใจได้ เช่นเดียวกับนกเหยี่ยวที่จับนกมูไล่ ซึ่งบินออกไปไกลนอกเขตของตน ดังนี้ท่านสาธก **ทตฺตสเถ้านัน**

และแม่นกมูไล่ตัวเล็กเมื่ออยู่ในวิสัยของตนแล้ว **มารตัวใหญ่** เทำไรก็รังควานไม่ได้ เช่นเดียวกับนกเหยี่ยวเข้ามาจับไม่ได้ **ขึ้นเข้ามาจับ** นกเหยี่ยวก็เป็นอันตรายไปเอง ดังเรื่องทีเล่า **นั้น**

และทั้งนี้ตนเองต้องปฏิบัติตนเอง ปฏิบัติเข้ามาสู่วิสัย
 ของพระพุทธบิดาเอง เมื่อเป็นดังนี้แล้วจึงจะเป็นอันว่า มี
 ธรรมะเป็นที่พึ่ง มีตนเป็นที่พึ่ง และก็พ้นภัยจากกิเลสमार
 และจากความชั่วร้ายทั้งหลายต่าง ๆ ได้ ทั้งนี้แหละเป็นอันว่ามี
 ตนเป็นที่พึ่ง มีธรรมะเป็นที่พึ่ง ก็พร้อมทั้งมีพระพุทธรูป พระ-
 สังฆะ เป็นที่พึ่งรวมอยู่ด้วย

การถึงที่พึ่งดังนี้ เป็นการถึงอันถูกต้อง
 ซึ่งผู้ปฏิบัติธรรมะและปฏิบัติพุทธศาสนา
 ต้องกระทำความเข้าใจให้ถูก และเมื่อทำ
 ความเข้าใจให้ถูกปฏิบัติถูกต้องดังนี้แล้ว ก็เป็น
 อันว่าจะไม่ผิดจากผลที่พึงประสงค์ จะไม่
 ลงโทษศาสนาว่า “พึ่งไม่ได้” ดังเรื่องที่เล่า
 มาข้างต้นด้วยการที่ถึงที่พึ่งอย่างผิด ๆ นั้น

เพราะฉะนั้น เมื่อเข้าใจให้ถูกต้อง
 แล้ว ก็จะได้รู้ได้เองว่าคำสั่งสอนของพระ-

พนมมือมาร

ออกอากาศ ณ สถานวิทยุยานเกราะ ๗๕๒ ตุลาคม ๒๕๒๖

บัดนี้เราจะแสดงธรรมะเป็นเครื่องอบรมในการปฏิบัติอ
รมจิต ในเบื้องต้น ก็ขอให้ทุกๆ ท่านตั้งใจ นอบน้อม
นมัสการพระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น
ตั้งใจถึงพระองค์ พร้อมทั้งพระธรรมและพระสงฆ์เป็น

สรณะ

ตั้งใจสำรวมกายวาจาใจให้เป็นศีล ทำสมาธิ
ในการฟัง เพื่อให้ได้ปัญญาในธรรม

พระพุทธรูปเจ้าได้ตรัสสั่งสอน ไว้ให้บุคคลมีตนเป็นสรณะ
เป็นที่พึ่ง ให้มีธรรมเป็นสรณะเป็นที่พึ่งและได้ตรัสสอนให้
ปฏิบัติใน สติปัฏฐานทั้ง ๔ ทั้งสติพิจารณา กาย เวทนา
จิต ธรรม

๒

มีความเพียร มีความรู้พร้อม มีสติ ความระลึกได้
และกำจัดความยินดี ความยินร้ายในโลกเสีย

ตามพระพุทธภาษิต ที่ตรัสสอนไว้นี้ เป็นอันชี้ให้บุคคล
ปฏิบัติใน สติปัฏฐานทั้ง ๔ และเมื่อปฏิบัติในสติปัฏฐานทั้ง
๔ ก็ชื่อว่า “มีธรรมเป็นที่พึ่ง” “มีตนเป็นที่พึ่ง” และในข้อนี้
ได้ตรัสแสดงไว้อีกด้วยว่า เมื่อมีตนมีธรรมะเป็นที่พึ่งดังนี้ มาร
ย่อมจับอารมณ์เข้ามาสู่จิตใจมิได้

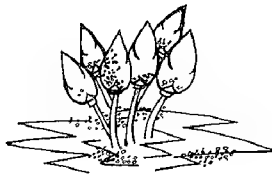
เพราะว่าเมื่อปฏิบัติในสติปัฏฐานทั้ง ๔ ย่อมส่งจิตให้
เที่ยวไปในอารมณ์ของ สติปัฏฐาน อันเป็น วิสัย ของ
พระพุทธเจ้าผู้ทรงเป็นพระบิดา มิได้ส่งจิตออกไป ในอารมณ์
ภายนอก มารจึงจับอารมณ์เข้ามาวังจวนจิตใจมิได้

แต่ว่าเมื่อส่งจิตให้เที่ยวไปในวิสัยของมารนอกเขตวิสัย
ของพระพุทธเจ้าผู้ทรงเป็นพระบิดา มารก็สามารถจับอารมณ์
เข้ามาสู่จิตใจได้ และได้ตรัสนิทานเปรียบเทียบเรื่อง นกมูลไถ
กับนกเหยี่ยว ซึ่งนกมูลไถนั้นก็มิทีไจกร เป็นวิสัยของตน
อยู่ในเขตของมูลไถของชาวนาในนา

พุทธเจ้าทุกประการนั้น เป็นสิ่งที่มีเหตุผล
และก็ต้องอาศัยตนเองนั่นแหละ ให้เข้าถึง
เหตุถึงผลอันถูกต้องและปฏิบัติให้ถูก

การปฏิบัติสังจิตเข้ามาพิจารณาสติปัญฐาน ตามที่
พระพุทธเจ้าได้ทรงสั่งสอนเอาไว้ย่อมเป็นสิ่งที่มีประโยชน์
มาก ทำให้พ้นจากอำนาจของมาร มารจับอารมณ์เข้ามารัง
ควานไม่ได้ แม้ว่าจะ “ปฏิบัติ” ช่วงระยะเวลาหนึ่งก็ตาม ก็
เป็นอันว่าได้เริ่มพบทางพ้นจากอำนาจของมาร ได้พบทางที่
จะนำตนให้เป็นผู้บริสุทธิ์ ให้เป็นผู้มีอิสระเสรีจากอำนาจ
ของมาร

แม้วันหนึ่งๆ จะปฏิบัติช่วงเวลาหนึ่ง เร็วหรือ
ช้าเท่าไรก็ตาม ก็ย่อมได้รับประโยชน์แน่นอน.

ได้ตรัสนิทานเปรียบเทียบดังนี้ ก็เพื่อชี้ให้เห็น
ว่า บรรดาศิษย์ของพระตถาคตพุทธเจ้า เมื่อ ได้ปฏิบัติ
ในสติปัฏฐานทั้ง ๔ ส่งจิตเข้าอยู่ในสติปัฏฐานทั้ง ๔
คือส่งจิตมาพิจารณา กาย เวทนา จิต ธรรม ตามที่
ทรงสั่งสอน เมื่อเป็นดังนี้ ก็เหมือนอย่างว่า ส่งจิต
อยู่ในวิสัยซึ่งเป็นเขตของพระพุทธรูปบิดามารดาก็เข้ามาจับ
อารมณ์ รังควานจิตใจได้

แต่ถ้าส่งจิตให้เที่ยวไปนอกสติปัฏฐาน คือส่งจิตไปใน
กามคุณารมณ์ต่างๆ มีอารมณ์คือรูป เสียงเป็นต้น ที่น่ารักใคร่
ปรารถนาพอใจ มารก็ย่อมจับอารมณ์วิ่งเข้ามาสู่จิตใจได้ปรากฏ
เป็น

ราคะ ความติดใจยินดีบ้าง

โทสะ ความโกรธแค้น ชัดเคืองบ้าง

โมหะ ความหลงใหลบ้าง

ตั้งอยู่ในอารมณ์ที่เป็นกามคุณารมณ์ต่างๆ เหล่านั้น
ดังนี้เรียกว่า มารคือกิเลสทั้งหลายจับอารมณ์วิ่งเข้ามาสู่จิตใจ

เพราะฉะนั้นเมื่อมุ่งรักษาจิตใจ ให้ตั้งอยู่ในความ
สงบระงับ ก็ไม่พึงให้เที่ยวไปในกามคุณารมณ์ทั้งหลาย
ดังกล่าว อันนับว่าเป็นเขตของมาร วิสัยของมาร

แต่ว่า นำจิตให้เข้ามาสู่สติปัฏฐานทั้ง ๔
คือตั้งจิตพิจารณา “กาย เวทนา จิต ธรรม”
นี้แหละนับว่าเป็น “วิสัย” ของพระพุท
ธบิดา เป็นเขตของพระพุทธรบิดา คือพระ
พุทธเจ้า มารก็เข้ามาจับอารมณ์เข้ามารัง
ควานจิตใจมิได้ ดังนี้แหละเรียกว่า “มี
ธรรมเป็นที่พึ่ง”

และเมื่อมีธรรมะเป็นที่พึ่ง ก็ ชื่อว่า
“มีตนเป็นที่พึ่ง” พึ่งตนได้ เพราะตนมี
ธรรมเป็นที่พึ่ง พึ่งธรรมได้ และก็ต้องปฏิ
บัติแสวงหาที่พึ่งนี้ด้วยตนเอง ด้วยการที่

ตั้งจิตกำหนดพิจารณา กาย เวทนา จิต ธรรมให้เป็นสติปัฏฐานขึ้นดังกล่าว

ตามที่พระพุทธภาษิตแสดงไว้พร้อมทั้งนิทานสาธกธรรม
ดังนี้ ก็เป็นเรื่องของปฏิบัติธรรมตามเหตุและผล ซึ่งทุก
คนก็สามารถที่จะปฏิบัติได้ กระทำได้ และก็เป็นการปฏิบัติที่
ปฏิบัติตรง ปฏิบัติเป็นธรรม ปฏิบัติชอบยิ่ง ตามที่แสดงไว้
ใน พระสังฆคณ นั้น

การที่มากำหนดเข้าใจในเรื่องที่พึงให้ถูกต้องดังนี้ ย่อม
เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติธรรมอันถูกต้องดังกล่าว

ศรัทธา คือความเชื่อที่ถูกต้อง ทั้งเป็น **ปัญญา** คือ
ความรู้เข้าถึงที่พึ่งอันแท้จริง

แต่ถ้าไม่เข้าใจให้ถูกต้อง มุ่งพึ่งอย่าง
อื่นอันไม่ถูกต้อง ย่อมกลายเป็น “โทษ”

และการนับถือพุทธศาสนาก็กลายเป็น
การนับถือที่ไม่ถูกต้อง อันทำให้เกิดความ

เสื่อมแก่ผู้นับถือเอง ซึ่งก็เข้าใจว่า “ศาสนาเสื่อม”

ดังเช่นนับถือด้วยมุ่งจะพึงให้ธรรมะ
พร้อมทั้งพระพุทธรูป และพระสังฆะ ช่วย
ในด้านที่ไม่ถูกต้อง ต่างๆ ตลอดจนถึง
ถึงความปรารถนาช่วยให้ชนะการต่อสู้
ต่างๆ ตลอดจนถึงต่อสู้สงคราม

กรันแพ้สงครามก็เลยเข้าใจว่าพระ
พุทธรูป พระธรรมและพระสังฆะนั้นไม่
ช่วยจริง

และก็ไม่เป็นประโยชน์อะไรที่จะนับถือ
เพราะช่วยให้ชนะไม่ได้

ธรรมบรรยาย โดย สมเด็จพระญาณสังวร

“จิตตภาวนา” จันทร์-อาทิตย์ ๐๖.๐๐-๐๖.๑๕ น.
วิทยานเกราะ ๗๕๒ (เอ.เอ็ม.)

รายการธรรมะจาก “ศูนย์การเผยแผร่
พระพุทธศาสนา” ของ “มูลนิธิอิทธิกรรม
มหาธาตุวิทยาลัย”

ออกอากาศเผยแพร่วันๆ ไม่มีวัน
หยุด และไม่มีการโฆษณาสินค้า ตั้งแต่
เวลา ๐๕.๓๐-๒๓.๐๐ น.

วิทยานเกราะ ๗๕๒ (เอ.เอ็ม.)

การปฏิบัติส่งจิตเข้ามาพิจารณา “สติ-
ปัญฺฐาน” ตามที่พระพุทธเจ้าได้ทรงสั่งสอน
เอาไว้ ย่อมเป็นสิ่งที่มิมีประโยชน์มาก

ทำให้พ้นจากอำนาจของมาร

มารจับอารมณ์เข้ามารังควานไม่ได้

แม้ว่าจะ “ปฏิบัติ” ชั่วระยะเวลาหนึ่ง
ก็ตาม

ก็เป็นอันว่าได้เริ่มพบทาง “พ้นจาก
อำนาจของมาร”

ได้พบทางที่จะนำให้ตนเป็นผู้บริสุทธิ์
ให้เป็นผู้มีอิสระเสรีจากอำนาจของมาร

สมเด็จพระญาณสังวร